

skabet eller Barnets Fødsel medfører Fare for en varig og betydelig Forringelse af Kvindens personlige, familie- eller samfundsmæssige Stilling, og at Faren ikke findes at kunne afværges paa anden Maade). Med Udtrykket »Forringelse af Kvindens personlige Stilling« havde man navnlig for Øje forskellige *økonomiske* Forhold, beroende f. Eks. paa truende Arbejdsløshed, Forøgelse af Forsørgelsesbyrden eller grundet Frygt for at miste sin Stilling, endvidere Barnefaderens og nærpaarørendes svigtende Evne og Vilje til at træde hjælpende til. Det var efter Flertallets Mening ikke muligt at drage nogen fast Grænse paa dette Omraade, selv om Afgørelsen skulde træffes ved en fornuftig Dom over Motivernes sociale Værdi.

Afgørelsen af, hvorvidt Betingelserne for Svangerskabsafbrydelse paa etisk, eugenisk eller social Indikation maatte være til Stede, foreslog Flertallet henlagt til en *Embedslæge* eller en dertil af Sundhedsstyrelsen autoriseret *Læge i Forbindelse med den opererende Læge*, der enten skulde være ledende Læge paa et offentligt eller dermed ligestillet Sygehus eller en af Sundhedsstyrelsen autoriseret Specialist i Kvinde-sygdomme, Fødselsvidenskab eller Kirurgi. Kun hvis disse var enige om, at Indgrebet var lovligt og forsvarligt, skulde det kunne finde Sted. Endvidere krævedes, hvis Kvinden var under 18 Aar, umyndiggjort eller ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet, som Regel Samtykke af Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis en beskikket særlig Værge, og var hun gift og samlevede med Ægtefællen, skulde denne i Almindelighed have Lejlighed til at udtale sig.

Hertil var saa knyttet en Række *Straffebestemmelser*, omfattende den svangerskabsafbrydende Kvinde selv, en medvirkende Læge og anden Medhjælp til ulovlig Svangerskabsafbrydelse. For at afbryde eller lade afbryde et Svangerskab, vidende om, at Betingelserne herfor ikke var til Stede, skulde Straffen f. Eks. være den i Straffelovens § 242 fastsatte (Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar), og samme Straf foresloges anvendt over for den Læge, der mod bedre Vidende atstærede, at Betingelserne var opfyldt, hvis Svangerskabet derefter blev afbrudt.

Kommissionens Mindretal, Folketingsmedlem Fru *Inger Gautier Schmit*, forkastede ganske Svangerskabsafbrydelse paa social Indikation, men accepterede i Princippet Svangerskabsafbrydelse paa medicinsk, etisk og eugenisk Indikation. Mindretallet havde den Opfattelse, at Forslaget for Samfundet som Helhed vilde blive af moralsk og sundhedsmæssigt svækkende Karakter uden at yde nogen virkelig Garanti for Bekæmpelse af Kvaksalveri og kriminelle Aborter. En